

Maandag

Schreeuwende stenen

Bijbellezing: Lucas 19:29-40

Vanaf Betanië nadert een groepje mensen de Olijfberg. Middelpunt is Jezus. Je weet wel: die bekende en bij het gewone volk van Israël zo geliefde rabbi uit Nazaret in Galilea.

Jezus is met zijn leerlingen op weg naar Jeruzalem om daar het Joodse Paasfeest mee te vieren.

In Betfage staat al een ezelsveulen op Hem te wachten. Jezus weet het. Twee van zijn leerlingen stuurt Hij er op uit om het op te halen. Hij is iets van plan. Dat voel je. De spanning onder zijn volgelingen loopt op.

Waarom heeft Jezus een ezelsveulen nodig? Hij kan niet moe zijn van de reis. Het is maar een afstand van zo'n drie kilometer van Betanië naar Jeruzalem.

Nee, Jezus zinspeelt op de vervulling van de profetie van Zacharia 9 vers 9. Daar lezen we: *"Juich, Sion, Jeruzalem schreeuw het uit van vreugde! Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege. Nederig komt hij aanrijden op een ezel, op een hengstveulen, het jong van een ezelin."*

De profeet Zacharia roept – ruim vijf eeuwen voor de intocht van Jezus – zijn volksgenoten op om het uit te schreeuwen van vreugde. Ze moeten de koning verwelkomen die hen zal verlossen. De vijanden zullen overwonnen worden. Het recht zal zegevieren. Er zal weer vrede zijn in Israël. De tijd van koning David zal weer terugkeren. De glorie-tijd van het volk van Israël. Met deze bijzondere koning breekt de toekomst aan die God heeft beloofd. *"Juich Sion ... je koning is in aantocht..."*

De leerlingen geven maar wat graag gehoor aan de oproep van de profeet. Ze leggen hun jassen als een zadel op het rijdier.

Anderen leggen hun jassen als een loper op de stoffige weg. Weer anderen komen aanlopen met takken van bomen en struiken.

En als rabbi Jezus – zittend op het veulen van de ezel – op het punt staat de Olijfberg af te dalen begint de hele groep leerlingen vol vreugde en met luide stem God te prijzen om alle wonderdaden die ze hadden gezien. Ze roepen: *"Gezegend Hij die komt als koning. In de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!"*

"Gezegend Hij ..." Of in het Grieks van die tijd: "*Hosanna*" verwijst naar Psalm 118: "*O, God, help ons!*" Al roepend en zingend citeren ze uit een van hun populairste bedevaartliederen. Het gaat over iemand die door iedereen veracht wordt, maar die uiteindelijk als koning wordt binnengehaald.

Enkele farizeeën hebben zich ook rond rabbi Jezus verzameld. Zij moeten straks verslag uitbrengen bij de geestelijke leiders van het volk van Israël. Waarnemers, zouden wij zeggen. Ze zien en horen de uitzinnige menigte en houden hun hart vast. "*De hele wereld loopt achter Hem aan!*" Wat als de Romeinse bezettingsmacht, wat als Pontius Pilatus, de Romeinse prefect, hier kennis van neemt? Straks krijgen we nog problemen zo vlak voor het Paasfeest.

"*Meester, berisp uw leerlingen.*" vragen ze Jezus. Vol humor reageert Jezus: "*Ik zeg u: als zij zouden zwijgen, dan zouden de stenen het uitschreeuwen.*"

Stel je voor dat dat echt zou gebeuren: schreeuwende stenen! Hoeveel stenen zouden er in die tijd gelegen hebben op en rond de weg naar Jeruzalem? Honderden, duizenden, tienduizenden? Jezus heeft het hier over schreeuwen, uitschreeuwen. Geen lieflijke lofzang maar oorverdovend, angstaanjagend geschreeuw: "*Hosanna, hosanna!*" "*Gezegend Hij die komt als koning.*" Heel de wereld moet het weten. Heel de wereld moet het horen dat de profetie van Zacharia vandaag vervuld wordt. God vervult op dit Paasfeest zijn belofte. Hij heeft woord gehouden. De Koning is gekomen. En Hij rijdt op een jonge ezel. "*Juich Sion ...*" "Schreeuw het uit!"

Je weet ongetwijfeld hoe het met Jezus zal aflopen. De stemming slaat om. Het "*Hosanna*" – "*Heer, redt ons*" verstomt. De mensen zijn teleurgesteld. Jezus voldoet niet aan hun verwachtingen. De intocht van Jezus eindigt als een vuur dat dooft. Verdrietig en teleurgesteld keert rabbi Jezus met zijn leerlingen terug naar Betanië. Het is inmiddels al laat geworden.

Struikelstenen in de weg naar Pasen. De straatstenen van Jeruzalem roepen ons op om hulde te bieden aan koning Jezus. Om te knielen en ons hoofd te buigen voor zijn lijden en zijn sterven. Hij kwam ook voor ons: "*Hosanna*" – "*Heer redt ons.*"